

gicznie, tak że p. Krantz naczelny dyrektor oświadczył niedawno, że dziś już znajdują się na punkcie na którym według początkowego obliczenia miały stać dopiero za 6 tygodni.

Otrzymałem z Londynu mały druczek z napisem „Polish memorandum”. Jestto ciekawa towarzystwa Orła Białego do publiczności angielskiej, które kończy następującym ustępem: „Polskie stowarzyszenie Białego Orła jest pod względem liczby najświetniejszą ciałem przedstawiającem narodowe interesa z graniem a będąc formalnie uznanem przez pełnomocnika Polski Jego Exzellenccy hr. Władysława Platera, który też zaaprobował dążności Towarzystwa, jest ono legalnym, konstytucyjnym reprezentantem narodu polskiego w Anglii.

Londyn 17 grudnia.

Rada ministrów odbyła dziś kilkugodzinne posiedzenie i rozstrzygnęła się dopiero w chwili, gdy to pisał. Naturalnie, że donieść nam nie mogą jaki był rezultat tych obrad, lecz w biurach rządowych i w klubach obiegają pogłoski zbyt sensacyjne, aby je powtarzać. Wiadomo, że gabinet angielski nie otrzymał z żadnej strony, od żadnego mocarstwa jakiegobądź zachęty do przyjęcia propozycji pośrednictwa, jaką wystosowała Turcja, jednakże powszechnie jest oczekiwanie, że Anglia coś uczyni.

Nowy żywił wprowadzony został w sytuację świeżem oświadczeniem Turcji, która wyraża, że jeżeli Anglia nie przyjdzie jej w pomoc, Turcja rzuci się w objęcia Rosji. Porta posunęła się nawet do tego, że ofiarowała Anglii wyspę Kreta, jako wynagrodzenia za pomoc. Lecz rządowi angielskiemu obojętą jest wyspa Kreta; byłaby to zła precedens, z którejby inne mocarstwa chciały skorzystać.

Lord Beaconsfield pragnie całą sprawę przedłożyć parlamentowi, a jeżeli potrzeba będzie, nawet krajowi. Domaga on się od dawna wcześniejszego zwolnienia parlamentu i przedmiot ten był prawdopodobnie dyskutowany na dzisiejszym naradzie. Lord Beaconsfield chciałby, aby się parlament zebrał najpóźniej 17 stycznia. Wtedy wyjawiliby on swoją politykę i zastępowali się do tego, jak ją przyjmą obie Izby. Lord Derby, lord Salisbury i lord Carnarvon, są przeciwnego zdania. Chcą oni, aby Anglia pozostała neutralną lub zobowiązała się co najwyżej bronić Konstantynopola, podczas gdy lord Beaconsfield chciałby powstrzymać Rosję w Adryatyku i żądać ułożenia warunków pokoju przez kongres i konferencje. Głównym on jest stawiać czoło wszelkiej zmianie traktatu paryskiego, wnoszącej przez jedną lub niektóre strony kontraktację.

Zamiar królowej przeprowadzenia świąt Bożego Narodzenia w Windsor i pozostała tam aż do otwarcia parlamentu (zwiększa się corocznych swych odwiedzin w Osborn na wyspie Wight) powzięty został podczas odwiedzin jej u lorda Beaconsfielda w zamku Hughenden. Przybywszy do Windsor z Hughenden, odwołała natychmiast wszelkie przygotowania do swej corocznej podróży do Osborn.

Lord Beaconsfield chciałby także, aby Anglia przyznała Turcji, w odwet za pozwolenie zajęcia Gallipoli, uzbrojenie i wręcz żądanie Rosji i Niemiec obecne status quo co do przebiewania ciastki. Co się tyczy pośrednictwa żądanego przez Turcję, uważane ono jest za niepodobne.

Rząd angielski zgadza się chętnie na to, aby Rosja zatrzymała Kars i zajęła port w Batum.

NPan udzielił profesorowi zwojeznemu akademii technicznej we Lwowie Julianowi Zacharzewiczowi order korony żelaznej Szej klasy z uwolnieniem od takiej, uznając jego znakomitą służbę, a w szczególności jego pełną i asydującą działalność przy badawach gwałtownego działu akademii technicznej lwowskiej.

NPan udzielił proboszczowi w. lat. w Sanoku K. Franciszkowi Gzażyńskiemu złoty krzyż za służbę z koroną uznając jego długoletnią, powołanią wierną i powszechnie użyteczną działalność.

NPan udzielił woźnemu sądu obwodowego w Złoczowie Józefowi Świtalskiemu srebrny krzyż za służbę, uznając jego długoletnią, wojakową i cywilną, zawsze wierną i gorliwą służbę, a to z okazji przeniesienia go w stary stan spoczynku.

Dr Ernest Till, adiunkt prokuratora i kierownik doświadczeń Jag alkafiskim otrzymał doktoratę tegoż przedmiotu w uniwersytecie lwowskim, (powtórzone z powodu pomyłki w ostatnim Nrze Czasu).

Wiedeń 23 grudnia. Dep. Liebner przedłożył, jak wiadomo w Izbie deputowanych wniosek, a raczej wypracowany przez siebie projekt ustawy, która ma zmienić przepisy procedury karnej o dochodzeniu karnem przeciw wykradcom. Projekt ten przedłożony został do zbadania wydziałowi, który się zajmował ustawą karną, brzmiał zaś, jak następuje:

§ 1. Do zastępowania prokuratora rządowego w sądach powiatowych w wypadkach przekroczeń, o ile prokurator nie wykonywa swego urzędu osobiście lub przez zastępcę mogą być powołani urzędnicy policyjni lub obywatelsi do wykonywania policyjnych czynności członkowie zwierzchnictwa gminy, a względnie magistratu tej gminy, w której ma siedzibę sąd powiatowy.

§ 2. Jeżeli w siedzibie sądu powiatowego nie ma organu policyjnego lub policyj gminnej, któryby w myśl § 1 powołany był do pełnienia funkcji prokuratora rządowego, lub jeżeli takowy w poszczególnych wypadkach doznał przeszkody w wykonaniu funkcji prokuratora rządowego, natenczas samo doniesienie karne ma być uważane za dochodzenie karne i odbyte takowe podczas rozprawy ustnej przez sędziego lub protokolistę ma wpływ na zastosowanie ustawy i prawne ukaranie, do czego wnioski miał postawić oskarżyciel publiczny.

§ 3. W jaki sposób w wypadkach tego rodzaju (§ 2) ma być zawiadomiony prokurator rządowy lub jego zastępca o zarządzeniach i wyrokach sądów powiatowych, w celu użycia służących mu na mocy ustawy środków prawnych postanowionem będzie w drodze rozporządzenia.

§ 4. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się ministrowi sprawiedliwości.

Urządowa Wiener Zeg umieszcza następujące oświadczenie: N. fr. Presse przyniosła w dzisiejszym wieczornym wydaniu cały szereg szczegółów z ostatniego tajnego posiedzenia wydziału budżetowego delegacji austriackiej. Ograniczamy się na oświadczeniu, że szczegóły te albo z braku zrozumienia, albo też tendencyjnie fałszywie w najistotniejszych punktach tak widocznie są wzięte i przekręcone, są już z tego powodu na sprostowanie nie zasługują.

— Wczorajsza Wiener Zeg ogłasza ustawy odnoszące się do t. z. prowizoryum ugodowego.

Turcja.

Dzienniki angielskie podają znana notę okólną Porty, wystosowaną do mocarstw zagranicznych. Brzmi ona jak następuje:

Konstantynopol 13 grudnia.

Wszystkie znają początek niezdolnych wypadków, które nawiedziły cesarstwo w ostatnich czasach. Rząd cesarski jest przekonany, że niewywiązana żadną miarą wojny, podjętej obecnie przeciw Rosji, i przeciwnie, uczynił wszystko, aby jej uniknąć. Na wezwanie swego monarchy, mieszkańcy cesarstwa zebrali się licznie, aby spełnić prośbę i bohaterstwo wielki obowiązek obrony zagrożonego kraju. Ale z swojej strony państwo nie groziło i nie grozi nikomu.

Trudno znaleźć powody, jakie Rosya mieć mogła dla usprawiedliwienia swego najścia. Czy dla tego, że pragnęła widzieć utwierdzone i rozwinięte na korzyść pewnych ludności, będących przedmiotem jej niepokojów, instytucje i reformy dążące do polepszenia ich losu? Wysoka Porta uprzedziła te żądania, postanawiając zreorganizować swój rząd i ustanowić w kraju reformy polityczne i praktyczne, zdolne zadowolić wszystkie pragnienia jej poddańcy, bez różnicy ras lub religii (dzieci reformacji, czyli rządowej i administracyjnej opiera się na podstawie konstytucyj, odtworzonej przez J. C. Meo Sultana. Kraj przyjął z zadowoleniem i wdzięcznością tę konstytucję, której zastosowanie, wolne od wszelkich ograniczeń, ma na celu wszystkie następstwa, któreby oczekiwało od środków równowagi, i od reform nieposiadających sankcji. Reforma oświeca odnosi się do pewnych prowincji z wyłączeniem reszty cesarstwa, przedawiając różne trudności. Na przykład w tem, co się tyczy administracji, byłoby niemiłym następstwem wyjątkowe obdarzenie oddzielnych prowincji, postawienie w opozycji jednych przeciw drugim mieszkańców, żyjącym pod berkiem J. C. Meo Sultana i faktycznie otwaryby drogę do powstania.

Jeśli by mogła jeszcze istnieć jaka wątpliwość co do ścisłego spełnienia nowej konstytucji i reform, jakie przyrzekliśmy na konferencyach stambulskich, wątpliwość ta powinna ustąpić w obec formalnego i uroczystego oświadczenia szczerości i naszych postanowień. Odnajemy pod tym względem rękopiśmi. wzywamy Europę aby przyjął te do wiadomości. Rzeczywista i jedyna przyczyna trudności, które mogłyby słabić nasze ustalenia na tej drodze, tkwiłaby w dalszym trwaniu stanu wojennego. Takie położenie jest nie tylko okropnem w tem co się tyczy reformy, lecz prócz tego pełnym lekką dla powszechnego dobrobytu kraju. Zabija ono rolnictwo i przemysł trzymając pod bronią zwisł warstwy robotnicze; nakłada wielkie ciężary na skarb publiczny i stawia przez to szpary na drodze wszelkich polepszeń warunków ekonomicznych i finansowych cesarstwa, na wielką stratę powszechnego dobrobytu kraju i specjalnych interesów wierzycieli państwa.

Jak więc wypływa z poprzedniego, kwestja reformy nie wchodzi w rachubę, jak z więc może być powód do dalszego prowadzenia wojny? Myśląc o tym, zostają otwarte i publicznie przez J.C. Meo Sultana, Aleksandra, depchnięta. Honor wojskowy wiarę cesarstwa, która on raz, została niennarozumnym wśród znacznych przygód kampanii, i obci armie stryły się zarówno chwyciła na polach walki. W jakim celu, mając nieść nadal zwycięstwo i sukces do swoich krajów? Mniemamy przeciwnie, że nade szła chwila, w której obie strony mogą przyjąć pokój bez upiększenia swojej godności, a Europa może z politykiem zaproponować swe dobre usługi. Rząd cesarski jest gotów o nie pisać, nie dla tego aby kraj czuł się w kresu swych zasobów — niema ofiar, na które nie wystawiliby się cały naród, dla utrzymania niepodległości i całości kraju — ale obowiązek rządu cesarskiego jest poważnym, jeżeli można, osiągnąć jeszcze rozlew krwi. W imieniu więć ludzkości, odzywamy się do uczuć sprawiedliwości mocarstw, i mamy nadzieję, że przyjmą one przychylnie nasz pierwszy krok.

Teatr wojny.

Mros i śnieżne zamieci przerywają wszelkie działanie na teatrach wojennych. W miarę jak armia Suljmana bazy utpadował będz e z cworoboku fortec, Rosyanie posuwac się będą od Jentry i z Dobruczy celem obsaczenia Ruszczuku i Silitry. Ale ditychczas wszelkie wymiencione powyżej ruchy odbywają się nader wolno, tak, że ledwo z nich widać w kierunku rozpoznania można. Równie wolno odbywają się ruchy serbskie, chociaż dotąd między nimi a siami tureckimi nigdzie do znacznego starcia nie przyszło. Horwacowie, nim się zwrócili ku Widyniowi, jako właściwemu prz dmiotowi swych operacji, zajęli się przede wszystkim zapewnieniem sobie komunikacji z Starą Serbią i wojskami serbskimi, jakie w niej opowadwają. W tym celu zwrócili się nagle od Widynia do wawozu w górach sz. Mikolaja, łączącego Widyn z Pirotom; Lieszaniin zaś z swej strony stara się znów o zajęcie Pirotu. Ruchy te łączą w sobie dwa cele: 1) ocięcie Widynia i Nien od związku z zaleganiami najbliższych miast obsadzonych jeszcze przez wojska tureckie i rozpoznać przez to obsaczenia; 2) zabezpieczenie własne od napadu z tej strony w czasie oblężenia Widynia i Nien.

Trudno obliczyć siły obustronne, któreimi się w Bałkanach i Rumeli zmierrzy z sobą wypadnie. Cały ogół sił rosyjskich na europejskim teatrze wojny (bilożej na 240,000. Jeżeli 120,000 z tych sił pozostają muszą w czworoboku fortec, celem oblężenia Ruszczuku i Silitry, obserwowania reszty fortec cworoboku i strzeżenia komunikacji, na wyprawę szabliską nie przypadnie więcej jak 120,000. Przeciwno temu staną następujące siły tureckie:

Sulejman nie przyprowadzi wojsk jak 60,000. Cały ogół sił Eubia i Szakira będz ledwo drugie 60,000 wynosi. Byłoby ty siły nieomal równe siom wższczego wojska, ale większa ich część jest wojskami świeżej formacji, w polu szczególnie mniej pewnem i starych niazomów. Przechęta do tego nadto sąsi Konstantynopola i Adrynyopola i ich gwardya narodowa od 4 miesięcy już w służbie wojskowej służyca. Chociaż więc nie ma już świętych widoków dla Turków, to jednak jest czem stward opór. Tylko linie, których bronie wypadła są teraz szczególnie w Bałkanach bardzo rozciąga, a Rosyanie mają je kotyżać, że mogą niepodziennie zebrać na jeden punkt w ościoci zebrać przeważę sił swoich.

Rumunowie mają poleconem sobie odrębne działania, które zamieszczony poniżej telegram wyraża.

Bukareszt 22 grudnia. Podano do wiadomości Izby następujący telegram: Część armii rumuńskiej pozostanie w Plewnie, Nikopolis i innych zajętych przez Rumunów miejscowościach na brzegu Dunaju. Główna siła armii rumuńskiej składająca się z dwóch dywizji posuwa się ku Widyniowi. Jedna dywizya eskortuje jeńców tureckich, wróci za Dunaj i obsadzi jego brzeg od Diurdziwa do Kalaraszu. Piąta dywizya pozostanie w Kalafacie jako rezerwa i kooperować będzie z dwiema innymi dywizjami na prawym brzegu Dunaju.

Bukareszt 23go grudnia. Dziennik urzędowy Monitorul ogłasza raport o zwycięgu Plewny. Według niego Osman basza podił się Rumunom. W dniu kapitulacji około południa pojawił się starszy oficer turecki jako parlamentarz przed pozycjami drugiej dywizji rumuńskiej. Przyprawiony przez pułkownika Cerkez oświadczył, iż przysłał go Osman basza, który ranny leży w jednym domu w pobliżu i pragnie porozumieć się co do losu swego wojska. Pułkownik Cerkez ud ił się z oficerem tureckim i został Osman basza otoczony kilku baszami. Osman basza oznajmił, iż oddaje się w niewolę. Raport potwierdza dalej, że pułkownik Falkonyana zdobył redutę Opazek pod Batkową. Druga dywizya rumuńska i 6 pułk liniowy rumuński wtargnęły piarwze do Plewny. Druga, trzecia i czwarta dywizya rumuńska były właśnie temi, które zajęły ty Turkom, podczas gdy granadaryzy rosyjscy bohaterko odpierali atak Turków.

Konstantynopol 22 grudnia. Agencya Hayasa donosi: Rada ministrów obradowała dziś nad środkami powstrzymania depresyjy kaimów. Jutro edycytana zostanie w Kocliach greckich encyklika patriarchy greckiego o słabie wojskowej. Muzakowanie delegatów z Indji przybyli tu z zapomogą pieniężną. Według depesz z Erzerum z dnia dzisiejszego ruchy rozyskają zamiar obszczenia Erzerum; związku z morzem nie są jednak przecięte.

Kronika miejscowa i zagraniczna.

Kraków 24 grudnia.

W Akademii umiejętności odbyło się d. 20 b. m. posiedzenie Wydziału matematyczno-przyrodniczego, pod przewodnictwem prof. Dra Piotrowskiego. Sekretarz wydziału prof. Dr Kuczyński odczytał złożone przez dwóch członków wydziału ocenienie rozpraw p. Feliksa Zwolińskiego, przedłożonych na posiedzeniach d. 20 października i 20 listopada r. b. Wydział zgodnie z wnioskiem sprawozdawcy przestał rozprawy Komitetowi redakcyjnemu. Prof. Dr Janeczowski wyłożył treść rozprawy: O rufkach sitkowych Część I. Po krótkim w tym przedmiocie przedmówieniu Dra Rostafskiego, odstąpiono te rozprawy Komitetowi redakcyjnemu. W dalszym ciągu odbyło się posiedzenie administracyjne na którym wybrano komisję do ocenienia następującej pracy konkursowej w przedmiocie rolnictwa, a następnie na wniosek prof. Kuczyńskiego jako przewodniczącego Komisji geograficznej, zatwierdzono wybory na członków tej komisji pp. Jana Hempła, Jana Hubego i Władysława Kulczyńskiego.

Magistrat wzywa jak lat zeszłych obywateli, aby w zamiar za uwolnienie się od przyjmowania powinnowsz noworocznych, wymagających w ogóle kosztów, składali datki na ubogie rodziny, zmuszone żyć jedynie z miłosierdzia. Datki takie przyjmowane będą w biurze prezydialnem Magistratu i u komisarzy obwodowych, oraz we wszystkich księgiarniach. Dawcy otrzymają kartę uwalniającą ich od przyjmowania powinnowsz.

We czwartek 27 b. m. odbędzie się posiedzenie Rady miejskiej dla zatwierdzenia spraw zajętych, w tym jeszcze roku wymagających uchwalenia, zwiaszcza, że poprzednie posiedzenie w reszty czwartek nie przyszło do skutku z braku kompletu.

Obraz Siemiradzkiego „Pochodnie Nerona“ już tylko przez święta jest do widzenia. Z nowych obrazów nadeszły na wystawę Sztuk Pięknych: Andrzeja Grabowskiego dwa stany olejne „Busin i Rusnka“; Jacka Malozewskiego „Znachor słowiański“.

Dnia 4 i 20 bm. odbył Wydział tujejszego Towarzystwa muzycznego dwa posiedzenia pod przewodnictwem wiceprezesa starosty P. Wachta. W sprawie przejęcia obowiązków i fundusów po byłej bursei i szkole, postanowiono wnieść do Magistratu prośbę o zwolnienie odpowiedniej ankiety. Przyjęto ofertę organistrza tujejszego p. Sapalskiego na wykonanie organów dla Towarzystwa i zatwierdzono przedłożony przez komisję budżetową preliminarz dochodów i wydatków na rok następnym. Przewoży Akademii Umiejętności Drowi Józefowi Masjerowi, jednemu z najdawniejszych członków Towarzystwa, przyznano jednogłośnie tytuł i godność Członka honorowego. Ułożony został dzienny majęcego się w styczniu odbyć Zgromadzenie ogólnego Członków, przyjęto do wiadomości, że nauczyciele szkoły Towarzystwa pp. Antoni Piszchecki i Alfred Kozłowski złożyli w darze dla archiwum nut pierwszy utworów muzycznych 17, drugi 4. Wreszcie 15 zgłaszających się osób przyjęto do grona członków.

Wczorajszy koncert muzyki wojskowej pod kierownictwem kapelmistrza 20-go pułku p. Zimmermanna dowiódł, że w Krakowie do rasu tylko sztuka. Na pierwszym koncercie teatr był przepelniony, wosoraj świecił pustkami. Co za nagła smana gustu! A kiedy już mowa o koncercie, którego program składał się wyłącznie z tańców karnawałowych, to dla wiadomości wotdinsorów donosimy, że w Warszawie wyszła książka o 136 str. p. t. Sto figur mawrowych. Autorem tego „działa“ jest p. Meelenhauser, nauczyciel tańców.

Wczoraj odbyło się posiedzenie „Dawnego Rezureu Krakowskiego“, na którym wybrano prezesa Rezureu w miejsce zmarłego hr. Kaszimira Stareńskiego, hr. Henryka Wodnickiego, wiceprezesa hr. Feliksa Myślińskiego, członkami Komitetu pp. Henryka Lisolskiego, St. Komińska, hr. Antoniego Wodnickiego, Czesława Kieszkowskiego, Juliusza Dembińskiego.

Od p. Ludwika z hr. Potockich Siemienińskiej odlebarmy następujące pismo:

Szanowna Redakcyo! Pragnę uporażkować sprawę wydawnictwa dzieł sz. Meja mego, uprosiłam pp. Dra Józefa Mejera prezesa Akademii Umiejętności, Dra Karola Estreichera bibliotekarza Biblioteki Jagiellońskiej, p. Aleksandra Sankiewicza Redaktora Czasu, oraz profesorów Uniwersytetu Doktorów: Józefa Sankiewicza, hr. Stanisława Tarnowskiego, Józefa Lepkowskiego, aby racyli ułatwić ukazanie się tegoż dzieła, wspólnie z tymi, którzy im i mi nie pomóż zechęć.

Poniższe potrzebne jest, aby wiadomiano o przyjęciu przez wymienionych Panów sprostowania mojego,

przezo ośmielał się upraszać Szanowną Redakcyę o ogłoszenie tego doniesienia, wraz z życzeniem, żeby i przez inne dzienniki powtórzone było.

Kraków dnia 23 grudnia 1877 r. Z prawdziwym poważaniem Lucyanowa Siemienińska.

Prezes Rezurey miejskiej p. Teodor Baranowski, uprosił na dziś na południe członków tej Rezurey, dla przedlania się nimi optakiem.

Na fundusz Miay Bulgarackiej OO. Zmarłych watałów otrzymaliśmy od Dr Ludwika Kapiszewskiego z Gorli 5 złr.

N. Pan przemaszył z prywatnej szkatuły swojej 200 złr. na założenie szpitala w Buczacu.

Jak donosi Fremdenblatt, Dr Wojciechowski mianowany został naczelnym lekarzem lazaretów tureckich w Bajburt pod Erzerum.

W Londynie zmarł na emigracji Jan Gielgud, major wojsk polskich, brat generała, licząc lat 85.

D. 15 b. m. zmarł w Sierpowie pod Łępczycy Dr Ferdynand Dworzaczek, niegdyś naczelnym lekarz szpitala ewangelickiego w Warszawie, licząc lat blisko 70. Poehodził on ze Szlachowa w Prusiech polskich a nauki pobierał w Warszawie. Od r. 1847 oemniamał, ale mimo tego nie przestał pracować na polu literatury lekarskiej.

Dwutygodnik lwowski Piatek, którego redaktorem i wydawcą jest X. Stanisław Stojalowski, zapowiada iż od połowy stycznia zamieniony w pismo polityczne, wychodzący będzie początkowo 3 razy na tydzień. Z radością zapisujemy ten przybytek w publicystyce katolickiej i narodowej kraju naszego, jako dowód uznania potrzeby nowego pisma politycznego we Lwowie, opartego na zasadach religii i moralności. Nie wiemy czy zawsze i we wszystkim znajdziemy się z nim w zgodności, ale wiemy, że jakiegokolwiek m-głoby zachodził różnicę zapatrywania się i sądz. zasady i cele nie będą nas dzieliły, a przezo witamy nowy dziennik jako sprzymierzenia we wspólnej pracy dla dobra Kościoła i Ojczyzny.

Dzienniki rosyjskie podają wiadomość, że opróżnioną przez śmierć prof. Girsstowa w uniwersytecie warszawskim, katedrę zajają ma nadawczyznj prof.esor chirurgii Dr Kosiński, który będzie mianowany profesorem zwyczajnym, katedrę zaś tego objmie profesor zwyczajny chirurgii teoretycznej J. Fremowski. Dodają też jako pogłoskę, że w uniwersytecie tym będą zniesione katedry teoretycznej chirurgii, patologii ogólnej i terapii, ponieważ wykłady tych przedmiotów, bez właściwych demonstracji klinicznych zostały uznane za mało pożyteczne. Katedry te będą połączone z właściwymi klinikami chirurgii praktycznej, terapii i patologii szcześnie. Z fundusów zaś powstałych ze zwinięcia katedry chirurgii teoretycznej, będzie utworzoną nowa katedra chorób zewnętrznych, która ma objąć Dr Trautfeztera, zawiadujący obecnie szpitalem św. Łazarza.

W czwartym warszawskim Biesiadzie Literacka Nr 102, znajduje się dzieworcy z popiersiem śp. Lucyana Siemienińskiego.

Petersburski korespondent do Wiener Abendpost twierdzi że upadek Plewny, Rosya srawdźca jenerałowi Tollben. Miał on poddać się w dzień jego urodzin. Obecnie jenerał Tollben, kierować będzie działaniami armii Następcy tronu, która wzmocniona została częścią wojsk z pod Plewny, kiedy druga część posuwa się na drodze do Zofi. W ks. Mikołaj zaś chce iść do Adryanopola, wprost przez Szyłkę. Francuska kolonia w Petersburgu urządziła świetny bal na rzecz „Czerwonego krzyża“.

A. Bertolotti, kustosz archiwum rządowego w Rzymie wydał biografię Franciska Cenci i jego rodziny. Z opowiadania jego opartego na aktach, su pełnie inaczej przedstawia się obraz Beatricy Cenci niż ją malare i poeci przedstawili, a mianowicie ianna była przysyżna, dla której Beatrice snotwisy się z macochą i braćmi, przyspawła cja swego o śmieca, sa co stracona została. Autor dowodzi, że o brona jej adwokata Farinacci była źródłem dla wszystkich o tym krwawym dramacie piszących, a nie zgodna z faktami. Niemniej dowodzi Bertolotti, że znany portret Beatricy Guadonis Reni, który znajduje się w galerii Barberinich w Rzymie, nie mógł być malowany z natury i przed samem jej straceniem, gdyż Guido Reni nie był w Rzymie za życia Beatricy i nie mógłby jej malować w więzieniu w zamku św. Anioła, gdzie była osadzona, następnie, że wbrew twierdzeniom różnych pisarzy, którzy przedstawili Beatricę jako 16-letnią dziewczynę, miała ona w chwili śmierci lat 22.

Znane we wszystkich językach dziełko dla dzieci pod napisem „Robinson Kruzo“ istnieje w przekładzie polskim dopiero po wieku, i wyszo przerwione z niemieckiego przerobienia z rycinami kolorowemi. Dzieło to jednak wydane już w r. 1719 w oryginalnie angielskim bekinieennie i znacznie obszerniej, bo przygodny Robinsona zagnany go za powrotem z odłudnej wyspy, do Indji, Chin, Mongolii i Syberji, o czem w przekładzie wzmianki niema. Lat temu niewiele wykryto autora, którym jest Daniel Defoe, urodzony w Londynie 1661 r., zmarły tamże r. 1731 w wielkiej nędzy, lubo napisał on w życiu swoim 210 książek i brosur, które bogactwo wydawców. Utrzymywano że Defoe zmieniwszy czas, miejsce i nazwiska osób, przystąpił z panieństwem majątku szkockiego Aleksandra Selkirka, który w skutku klótni z kapitanem swoim, wysadzony został r. 1704 na odłudną wyspę Juan Fernandez i od dopiero w r. 1709 nepowrot uwolniony. Atoli zbadano i porównano, że opisy miejsca i okoliczności nie odpowiadają temu przypuszczeniu, i że dzieło Daniela Defoe jest oryginalnem.

We Francyi robiono, jak donosi Journal des Debats, doświadczenia z nowym systemem szkła hartowanego, które w przemyśle zupełną wywołało rewolucyę. System ten wprowadził mianowicie sztuka drukarska w nową fazę i wpłynęła na zmniejszenie cen książek. Wynalazca choć zastąpił szkłem hartowaniem kruszec używany do odlewania ozoniek, które o wiele będą tańsze i trwałe, gdyż szkło hartowane większy przedstawia opór i nieulega starciu jak ozoniki z kruszcu. Charaktery te szkła są daleko czystsze niż zwyczajne, a co najważniejsze, to że nie zmieniają nie będzie potrzeba w maszynach do odlewania, i te same odlewać mogą ozoniki z kruszcu i ze szkła.

Londyńskie towarzystwo ratunku przyznało 16-letniej pannie Vernon Bussel srebrny, a jej matce sztalerszemu Samuelowi Isaac brązowy medal za wyratowanie kilku osób w następujących okolicznościach: W d. 1 grudnia r. b. rozsił się statek przy brzegach Szakoyi na 8 kilometrów od Wallifff House, zamku p. Bussel, który podówczas był nieobecny. Córka jego dowiedziawszy się w tym wypadku na miejscu natychmiast na koń i popędziła galopem w kierunku, mając grona za sobą. Przybywszy ujrzła na 100 metrów od brzegu przewróconą łódź z podróżnymi, którzy się łódzi trzymali rękami aby nieutonąć i pręseradliw wydawali krzyki o pomoc. Młoda dziewczyna niezmąglona się ani chwili, puściła się

w morze, a gdy koń prując bałwany, niem'gi już dna zguntawa, skierowała go wpraw w stronę gdzie się znajdowały rozbitki, i kazała im się chwycić grzywo kónskiej, sukni swej, strzemion i kni siódła i tak ich wyratowała na brzeg. Maszalerz uczynił to samo i wrócił nawet po raz drugi, aby ostatniego z rozbitków ocalić.

Wzajemność policyjną. Straż policyjna przytrzymała: Rozalię Niedzielską, za kradzież piędzdy; Ant. Dąbrowskiego, za kradzież drzewa z wozu; dwie osoby na pijanstwo. W policyi złożono znalezionego worek.

TEATR. — We środę dnia 27go grudnia: Opera narodowa w 3 aktach, L. A. Dmusszewskiego, muzyka Józefa Eisnera: Wilczanki. — Początek o gods. 7ej.

Wystawa nieustająca Towarzystwa Pracyściół sztuk pięknych otwarta codziennie od gods. 11ej do 4ej prócz poniedziałku. Wstęp w niedzielę 15 centów, w dnie powszednie 30 centów.

Dnia 22go i 23go grudnia pogodno, mroźno; termometr dnia 22 od — 18-0 doszedł tylko — 13-0 C., zaś dnia 23go od — 20-0 do 6-6 C. — Barometru przez oba te dni opadał; rano o 6ej 24go grudnia stan jego był 740-9 milim., termometru — 2-6 C. — Wiatr szehodni.

We wtorek dnia 25go grudnia: Święto Bożego Narodzenia. — We środę dnia 26go grudnia: Św. Stosepana Igo miesięcznika.

Wiadomości bibliograficzne.

Nr 51 Przeglądu Lekarskiego zawiera: Prof. Madurowicza rzadki przypadek wyparcia męskiego kawałka nęcherza (c. d.); Ponikły przypadek sprozenia włókniaków macicy (z zakładem anat. patol. U. J.); Osny: dzieła prof. Thompsona w San Remo o znaczeniu kumysu przez Dra Lutostawskiego; Przewodnika do wód francuskich, przez Dra Saborowskię; Sprawozdanie o dziele prof. Charoorta (w Paryżu) o chorobach wątroby przez Dra Kwaśnickiego; Wytyagi z prac oboych; Sprawozdanie z posiedzeń Towarzystwa lek. Krak. Komisji balneologicznej i higienicznej; Wiadomości biologiczne i piśmiennictwo lekarskie.

Sprawy sądowe.

Kraków 21 grudnia.

Usiłowana kradzież.

W dniu 30 października b. r. około godziny 9 po północy spozstrzegł ślusarz kolejowy Franciszek Zapeta na tujejszym dworcu kolei nieznajomego mężczyzny z łopatą w ręku, stojącego obok wagonu nadsadowanego sukniem i herbata. Obecność nieznajomego o tej porze na dworcu kolei zaskakiwała ślusarza i wzbudziła w nim podejrzenie. Przyszedłszy około niego i nie przemówiwszy ani słowa, schował się między wagonami, nie spuszczać atoli z oka nieznajomego. Karol Chwałbógowski, tak się nazywał ów nieznajomy, widząc się sam, zabrał się do samiezrzonego czynu. Przystąpiwszy do wagonu, otworzył od niego pieczęć ołowianą, otworzył łopatą drzwi i wyjął małą skrzyneczkę herbaty w górze na wielkich pakach się znajdującą. Ślusarz widząc całą tę czynność Chwałbógowskiego, pobiegł natychmiast do brzoiera Wacława Hwały, a przybiegłszy z nim do wagonu, przy którym stał Chwałbógowski, zobaczył pieczęć otworzoną i drzwi na kilka cali otworse. Chwałbógowskiś będz, że zdolał pokryć przed przybytymi usiłowaną kradzież zaczął zgarnywać łopatą kamienie między szynami, udeją, iż jest robotnikiem przy kole i że ma kamienie w tem miejscu, roszy wywać kazeino. Ślusarz i brzoierz uwalali to tylko za wybieg i dlatego zaprowadzi go do urzędnika rachuby, który oddał go natychmiast w ręce policyi.

Prokuratora otkarzyła go tedy o zbrodnię usiłowanej kradzieży, zarządziwszy natychmiast jego a wiazanie.

Obwiniony nie jest wcale robotnikiem kolejowym, lecz włóczęgą; w obec sądu przyznał się do samej oonej sobie zbrodni, która także przez sromania dwóch świadków stwierdzona została.

Sąd pod przewodnictwem Rady sądu krajowego p. Nowaka usnał winnym Karola Chwałbógowskiego zbrodni usiłowanej kradzieży i akasa go na trzy miesiące ciężkiego więzienia obostrzonego postem ras w tydzień i na zwrot kosztów procesu i wykonania kary.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Tygodnik Finansowy.

Zwyczaj w końcu roku jest dla Wiednia z tego względu ważny, że wszystkie instytucje finansowe obliczają w bilansach swoich wartość posiadanych efektów podług kursu z dnia 31 grudnia. Celem przygotowania pożądaney zwyzki, dzienniki wiedeńskie zaczęły już były głosić, że większa część instytucji miejscowych, która jak wiadomo dotąd, nawet części kuponu swego nie wypłacała, wypłaci go tym razem całkowicie. Miało to pochodzić z tej przyczyny, że nie tylko cały ogół interesów miał się odbywać w tym roku romylniej niż w roku poprzedzającym, ale szczególnie dla tego, że większa część instytucji miała zręcznie korzystać z tych chwil, kiedy kurs papierów giełdowych stał w Wiedniu wyżej niż w dniu 31 grudnia 1876 i pobyczyły się znaczną liczbę swych efektów, wykazać zdania znaczne zyski z ich sprzedaży, które do wypłaty kuponu się przyczyniły. Głeszono też, że się w ogóle liczba debitorów banków wiedeńskich umniejsza. Z początku wierzono w te podania, w końcu jednak tygodnia świezo ubiegłego, powstało nagle w tej mierze wielkie niedowierzanie i skutkiem tego, zamiast spdziewanej zwyzki, znalazła się dosyć nagła dążność do zniżki. Reakcyja przeciwko zbytnim chęciom obudzenia wiary w dobry stan banków wiedeńskich, była jedyną jej przyczyną, byłe może, że się skłoniła dla dostatków miejscowych dążność do końca roku jeszcze pomyslnie zmodyfikuje.

Polityczne względy nie wpłynęły tym razem na giełdę. Przedstawiciel ministra Andruszego uspokoił i owszam umyśły a tonowi wojennemu, jeśli Anglia świezo przybierać czynna, nikt na seryo nie dowierza. Jeżeliby w czem wpływu politycznego dopatrzeć się można, to chyba w małej zwyzce, jakiej renty doznaly.

Jarmarki krakowskie.

Niektórzy kupcy i rękodzielnicy krakowscy wnieśli po raz drugi do Izby handlowej podanie...

Na skutek dawniejszego podania z r. 1875 udawała się Izba handl. krak. z odczyna w tej mierze do prezydium Magistratu...

Ponowne podanie kupców było znów d. 19 b. m. przedmiotem obrad Izby, wywołując żywą dyskusję.

P. L. Zieleniewski wykazał, że jarmarki te mają cel trojaki: stałe terminy dla transakcyj kupańskich...

Izba zawzięcie uprzejmie p. prezydenta miasta, aby z powołaniem trzech członków Izby...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

Wobec powyższego, w sprawie jarmarków krakowskich, gdyby bowiem jarmarki przez zreformowanie ich nabrały znaczenia...

do Namiestnictwa lub Ministerstwa, co przechodzi kompetencję Izby, a należy ewentualnie do strony rzekomo uciążliwej, i uchwalono wniosek p. Zieleniewskiego...

Przypominamy przy tej sposobności, że zdawaliśmy w swoim czasie sprawę o jarmarkach krakowskich, opracowaną obszernie przez p. Alfreda Szczępańskiego...

NADESLANE.

Bechnie 17 grudnia.

(Dokończenie).

Na wsparcie ubogich uczniów gimnazjum bocheńskiego skłóyli: X. Wasikiewicz i W. Pisz po 1 złr. 50 cent.; J. Wildt 1 złr. 20 cent.; nos. IV klasy w czasie maj. 1871 r. 1 złr. 5 cent.; R. Niwicki, J. Kosonoga, E. Gienieki, Vaybinger, Dr. Czerwikowski, K. Kucakiewicz, K. Kucakiewicz, A. Eucakiewicz, J. Wachnianin, A. Grabowicz, J. Hantochel, Dr. K. Lewicki, Hugo Weissenbach, Dr. J. Strassynski, F. Nowicki, L. Tota, F. Hozer, X. L. Tarasinski, X. T. Migdal, K. Pagaas, dar sobranu u Chmielewskiego, L. Schrottmann, J. Dziubidaki, J. Osutek, M. Kasowski, T. Gatty, A. Miesek, W. Bronikowski, J. Zawiasa, A. Gebauer, F. Wnorowski, G. Senewald, St. Byzawski, X. Stempak, J. Czubek, J. Chlebek, A. Strzelbicki, R. Ulma, T. Krokiewicz, K. Jaworski, J. Nawrat, S. Hawryskiewicz, X. A. K., J. Drzewicki, O. Babiak, Pakozewski i J. T. z B. po 1 złr.; razem z pomniejszonymi datkami i z 1/2 wynosi obecnie fundusz około 1200 złr. Oprócz tej sumy, stanowiącej fundusz zarodowy, otrzymano na jednoraz. we natychmiastowe zaopatrzenie młodzieży szkol. w środki naukowe i inne potrzeby od Adama Kopskiego 50 złr., od Towarz. „Lutnia“ w Bechnie 32 złr. 50 cent., od kom. teatru amat. w 1872 r. otrzymano 23 złr. 91 cent., z odcyotu popularnego na ten cel urzędowego, otrzymano od W. Wdowiszewskiego 20 złr., od Wydziału pow. boch. dwukrotnie po 6 złr. Zarząd funduszu był więc w stanie udzielić 156 zapomóg ubogim uczniom gimnazjum na książki, leki, odciek, wikt lub stancję.

Wszystkim więc wyszczególnionym dobroczyńcom, jako prawdziwym miłośnikom uczącej się młodzieży, wyraża się niniejszem najszczerze dzięki, podobnie Drowi Nowickiemu i pp. Hantochlowi i Gutowskiemu za zaopatrzenie zakładu w okazy zoologiczne, Drowi Czerwikowskiemu, pp. Sempochowi, Pisowski i Strausowi za dostawienie okazów botanicznych, p. Gótzowi z Okocima za dostawienie okazów mineralogicznych, p. Fr. Reissowi za dostawienie lekarstw dla ubogich uczniów po miarnej cenie; następnie dobroczyńcom, którzy zaopatrzyli zakład w przysługujące gimnazjum, składa się podziękowanie w imieniu zakładu, uczącej się młodzieży i interesowanych rodziców.

Z Dyrekcji Gimnazjum Bocheńskiego.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Depesze telegraficzne.

Paryż 21 grudnia w nocy. Dziś zostały się Rady departamentowe. O ile dotąd wiadomo są wybrzy 44 Rad, 25 z nich wybrało prezesa republikańskiego, a 19 konserwatywistów. Republikańscy zyskali 9 krzesel, a stracili jedno. Minister Bardoux jako prezes Rady w Clermont miał mowę, w której rzekł, iż ostatnia kryzys rozwiązana została przez przytoczenie prezydenta Rpietj. Nasza republika parlamentarna, jest wielokrotnie jak Francja i stoi otworem wszystkim dobrze myślącym. — Agencja Havasa zapewnia, że komitet kierowniczy większości deputowanych rozwiąże się natychmiast po zebraniu się Izby.

Paryż 22 grudnia. Marszałek Mac-Mahon zwiędził plac wystawy i sprawdził, że stan robót zapewnia otwarcie wystawy d. 1 maja 1878 r.

Paryż 22 grudnia. Wybory municypalne w całej Francji odbędą się d. 13 stycznia. Sekretarz stanu Cochery rzekł w Radzie departamentowej w Orleanie, że handel zakwitem, a rząd nie przekroczy granic rozstrojenia i umiarkowania. W wyborach prezesów Rad departamentowych konstytucyjności głosowali przeważnie wraz z republikańskimi, przeciw bonapartystom, przez co zyskali republikańscy sześć głosów.

Londyn 22 grudnia. Dziś po południu odbyła się w Windsor radą ministrów. Hartington zaprasza przywódców liberalnego stronnictwa na zebranie w celu naradzenia się względem postępowania w sprawie wschodniej. London-Gazette ogłasza rozporządzenie królowej z d. 22 b. m. zwolujące parlament na d. 17 stycznia z powodu pilnych i ważnych spraw.

Świąteczna cisza zalegała we wszystkich sprawach wewnętrznych. Wstrzymały się wszystkie kółka i kółka skomplikowanej maszyny konstytucyjnej, będące

w ruchu. Przerwa ta trwać będzie tylko przez tydzień: powinnaszy noworoczne przyniosła nowy materjał polityczny.

Urządzenie już zapowiedziane, że następcą tronu arcyksięcia Rudolf zamieszka od marca do jesieni w Pradze na zamku hradyjskim.

Agitacja przeciw taryfie celnej samodzielniej nie ustaje w Węgrzech; w Peczce zbierają podpisy pod petycję. Na to pole ekonomiczne przerzuca się lewica w opozycji przeciw gabnetowi.

Jak echo natarczywych nalegań na delegację polską w Wiedniu ze Lwowa, odcygują się teraz półurządowe niemieckie i rosyjskie dzienniki z mylnym ocenieniem stanowiska delegacji. Nord. Allg. Ztg przypuszcza bowiem, że wiadoma mowa p. Grocholskiego w delegacjach była wymuszona natarczywością prasy lwowskiej, i że dla tego Czas mowę tę pochwalili, a Petersb. Wiadomości opisują różnicę zapatrywania się dwóch obozów w Galicyi, dowodząc, że hr. Andrassy przez Dra Ziemiańskiego skłonił Dra Grocholskiego do wystąpienia przeciw Rosji.

To przekroczenie jedno i drugie przedstawienie raczy obojch dzienników pod tym jednym względem spokiła się z Gaz. Narodową i Dziennikiem polskim, że usiłuje przedstawiać Delegację jak narzędzie, czy też w rękach klubowej polityki lwowskiej, czy też w rękach rządu austro-węgierskiego. Jednak obowiązek i patriotyczny i polityczny wymaga, abymy utrzymali powagę Delegacji i dodali jej tem samem parcia w trudnem jej czepstokroć położeniu, a niezawiedź jej na wszystkie strony szanowali.

Jako szczególny symptom, a zawsze znaczący, napisad się godzi ostatni artykuł wstępny Schlesische Ztg pod napisem: „Widoki pokojowe podróż Kulturkampfu.“ Dziennik ten liberalny szęgał się zawsze z polityką rządu pruskiego przeciw Kościółowi; uznawie więc przez ten potrzebę znalezienia pewnego rodzaju modus vivendi między rządem a katolikami jest skazówką, że w sferach rządowych myślą o rewizji ustaw najowych i o pewnych zniżeniach. „Powaga i zwierzchnictwo państwa nie rosną zaiste — powiada ten dziennik — przez wydawanie ustaw, którym nikt nie jest posłuszny, choćby przepisy karne przeciw nieposłusznym były niewiadziad jak energicznie stosowane.“ Dostrzega Schles. Ztg dziś, co już dawno obserwowali dzienniki katolickie, że „osiarcie ambon i otarcy i coraz bardziej groźniamu zdziuczeniu religijnemu trzeba polożyć koniec.“ Aby zrozumieć powód tego artykułu dość przytoczyć te słowa jego: „W obozie klerykalnym wiedzą bardzo dobrze, iż lada chwila nastąpić może zwrot w naszych najżyźszych sferach politycznych. „A więc, zwrot“ jest przewidywany? czy pod względem osób, czy systemu? nie wiemy, ale zwrot jest widocznie bliski, skoro organ liberalny namawia do obustronnych ustęptw i pojednania. Czekamy dalszych na tem polu zwierzeń.

Nordd. allg. Ztg zaprzecza, aby jakiegokolwiek układy na pewnych warunkach oparte, toczyły się między rządem a Radą naczelną ewangelicką lub jej prezesem Hermannem.

Jedno z mniejszych pism francuskich utrzymuje, iż Mac-Mahon zupełnie usunął się od wszelkiego wpływu na bieg spraw publicznych, że mechanizmem podpisuje, co mu przedłożą ministrowie i że taki stan rzeczy długo nie mógłby potrwać, gdyż nie przekonanie, że gdy przebież się miara, Mac-Mahon postawi alternatywę co do swojej osoby. Z innego zaś utrzymują źródła, że obecny stan rzeczy jest przejściem do rządów orleanickich, i że właśnie dla tego marszałek gra rolę bierną, aby ułatwić Orleanom zwycięstwo. Zdjaje nam się, że ochianyby koniecznie upatrzyć w takim zachowaniu się Mac-Mahona jakiś plan ukryty, którego on pewnie niema.

Jako uzupełnienie gabinetu francuskiego służy powołanie podsekretarzy stanu w duchu republikańskim, a mianowicie, Lepere w ministerstwie spraw wewnętrznych, Cochery skarbu, Kazimir Pécier oświaty. Pierwszy z nich był wiceprezesem Izby, ostatni niedgdy orleanista, należy do Journal des Debats; W ministerjum handlu jest podsekretarzem Girard.

Wybory prezesów do Rad departamentowych wypadły na stronę większości parlamentarne, raz z tego powodu, że Francja jest na wkrótce centralistyczna, powtóre, że duch stronnictw politycznych wchodzi tam nawet w interes lokalne.

Ani słowa nie ma dziś o przesileniu gabinetem we Włoszech, jak gdyby nie wychodziły co dzień gazety w Rzymie. Rokowania idą, jak się zdaje, dla tego bardzo wolno, że Depretis chciałby złożyć nowy gabinet z koalicji różnorodnych żywiołów niemających innego ze sobą związku, prócz, że czasem wspólnie uderzają na jeden gabinet a drugiego broniją.

W przedziejście przez Kowel i Brest litewski, towarzyszyli cesarzowi Aleksandrowi, jak nam donoszą, austriacki bar. Bertholshelm. W Kowlu powitał Cesarza hr. Kotzebue. Wszędzie stały bramy triumfalne, Cesarz był bardzo ożywionym, zdrowie jego jest wyborne; miał on powiedzied: „że jeszcze daleko do zakończenia wojny.“ Kr. Gorczakow przejechał pierwej. W Bnkarszcie oczekują powrotu Cara w styczniu. Jen. Ignatiew, który miał jechać także do Petersburga, zatrzymał się jeszcze w Bnkarszcie. W Rosyi, jak nam pisać, mniej już teraz mówią o nad-

niu konstytucyj; wspominają tylko o radzie nadzorczej nad finansami, która ma być do życia powołana. Wspominają zatem o tem, ośmy zawsze za jedynie prawdopodobne uważali, wśród nawalu wieści o różnych zmianach.

Do Petersburga przybył cesarz Aleksander 22go t. m. o godzinie 10ej i witany był przez rodzinę cesarską, dygnitarzy i deputacy. Obecnie przygotowują się tam do obchodu stoletniej rocznicy urodzin cesarza Aleksandra I i już przybyły wojstowe deputacy z Niemiec i Austrii. Będą więc chcieli nadsad temu obchodowi może wyłącznie wojskowe znaczenie, kiedy wobec dążeń i wieści o zmianach w Rosyi, stoletnia rocznica urodzin Aleksandra I mogłaby mieć polityczne znaczenie.

W Konstancyopolu Sultan odbywa przeglądy sił zbrojnych i wojsk, które spieszą na obronę linii Baskanów. Tymczasem na polu walki w Bulgaryi zamieszanie srywa telegrafy, przerywa komunikacye, a wraz ze zrywami mrozem stawia chwilowe zapory działaniom wojennym. Rosyjanie urządzają pospiesznie na linii operacyjnej komunikacyę za pomocą sanek.

Ks. Karol Rumuński otrzymał od cesarza Wilhelma krzyż żelazny. W. K. Mikołaj zaś dziękując za odzobienie go medalem rumuńskim, wystosował list do księcia, w którym oddaje hołd waleczności i bitności wojska rumuńskiego, oraz zapisuje zdobycie Bachowy, jako godny pamięci czyn wojenny. Mimo tych wszystkich pochwał, których nie szczędzą Rumuńcom, a są one wcale niespokojne co do przyszłości, a w Bnkarszcie panuje pod tym względem pewna troska i zupełna niepewność: Ochianyby w najdrobniejszych oznakach dopatrzyć się rekojmii na przyszłość, i tak przywiązują pewną wagę do tej okoliczności, że cesarz Aleksander dał ks. Karolowi order św. Andrzeja z brylantami, którym odzobieni są tylko niektórzy monarchowie.

Słomki między wladzami rumuńskimi a wojskowymi rosyjskimi nie są najlepsze, łagodnił przeciwnieństwa ks. Gorczakow i dla tego wielce w Bnkarszcie ubolewają, że odjechał, gdyż przewidują, że teraz stosunki wzajemne zaostrzą się. Mówią o agitacyi w ośści Besarabii przyłączonej do księstw traktatem paryskim na rzecz Rosyi, szkolowiek rząd rumuński temu zaprzecza. Kętkow przemawia już w dodatku do Moskowskich Wiadomości za przyłączeniem do Rosyi ujść Dunaju i Dobruczy. Pol. Corr. zaś donosi, że na wwanie ks. Czerkawskiego kilku uczonych pracowników rosyjskich przybyło do Dobruczy, aby zbadać tamtejsze sądownictwo i ekonomiczne stosunki. Mówią, że nawet z Królestwa Polskiego znawca udało się kilku rosyjskich urzędników do Bulgaryi na wezwanie ks. Czerkawskiego, między innymi znany Tuchołko.

Podziwialiśmy rzadki w Wiedniu w tych czasach przykład dyskrecyi zachowanej z powodu ponfaych oświadczeń hr. Andrassego w komisji budżetowej delegacji austriackiej. N. fr. Presse popieszyła rozczarować nas i podać treść zwierzeń ministra spraw zewnętrznych, które nie miały wyjść na jaw; podaje je jednak widocznie nie dokładnie, a nawet mylnie, gdyż urzędowa Wiener Ztg daje jej najzupełniejsze zaprzeczenie. Uważnia to nas od powtórzenia nieudanej niedyskrecyi N. fr. Presse. Wiener Ztg zaś tak pisze: „N. fr. Presse podaje we wczorajsem wieczornem wydaniu szereg szczegółów o ostatniem posiedzeniu wydziału delegacji Rady państwa. Ograniczamy się na oświadczeniu, że szczegóły te w skutek złego zrozumienia, albo też tendencyjnego zamiaru są w najważniejszych ustępkach tak wyraźnie nieprawdliwe i zmydłone, iż już dla tego samego nie zasługują na sprostowanie.“

Zwołanie parlamentu angielskiego na 17to, oraz postawa, którą chciałby przybrać gabinet lorda Beaconsfielda wobec sprawy wschodniej, są wciąż jeszcze głównym przedmiotem zajęcia. Ażkolwiek nie przypuszczają w Berlinie, aby Anglia zdobyła się na coś stanowczego, jednak zwracają tam pilnie uwagę na zachowanie się gabinetu londyńskiego, o czem świadczy list ze stolicy Niemiec do Polit. Correspond., w którym powiedzianem jest, że w razie zbliżenia się nowego ministerjum francuskiego, które nazwano „ministerjum wystawy“, do Anglii, nastaby mógł nowy ruch i nowe zwroty w świecie politycznym, któreby smusły Niemcy do większej baczności i do zajęcia się wzmożeniem wysiłków sw. Coraz częściej pojawia się znnowu myśl okupacyi Egiptu przez Anglię, a taki krok, zdaniem korespondenta berlińskiego, mógłby się stać hasłem do innych także okupacyi.

Ka. Edinburgski oczekiwany jest w Atenach z początkiem nadchodzącego roku; w skutku zmiany położenia, musiał on skrócić urlop i obecnie niebawem dowóztwo nad swoim okrętem stojącym w zatoce Berka. Ministerjalny Standard twierdzi, że Konstancyopol i Dardanele mają dla Anglii, jako wladczyńi Indyi, to samo znaczenie, co Antwerpia i Belgia, jako mocarstwa europejskiego, że zatem nigdy Anglia nie może pozwolić, aby te ważne punkta znalazły się w posiadaniu jej nieprzyjaciół. Sironictwa przygotowują się już do zajęcia stanowiska w sprawie wschodniej wobec otwarcia parlamentu. Przed tem otwarciem nie należy się też spodziewać z tej strony nie stanowczego.

Jeden z dzienników wiedeńskich rozgłosił był, że

z powodu zarych zamieszek w Peczce, wysadżowano notę z Berlina do gabinetu wiedeńskiego. Tej niedorzecznej wiadomości zaprzeczają stanowczo. W Peczce zaś mnożą się objawy uznania dla p. Tiszy i zadośćuczynienia za nieprzyjazną mu demonstracyę. Ferichfay, dziennikarz, który urządził tę demonstracyę, przed którą, jak wiadomo p. Tisza musiał ustąpić ze swojego mieszkania, aresztowanym został.

Ostatnie depesze telegraficzne „Czasu“

Wiedeń 24 grudnia (prywatnie). Car miał na obchód stoletniej rocznicy urodzin cesarza Aleksandra I mieć dzień przemowy politycznej. (Cesarz Aleksander urodził się 23 grudnia 1777, nie zaś 24go.) Księżę Bismark spodziewany w Berlinie w połowie stycznia. Dzienniki kładą ponownie nacisk na wstąpienie zwołania parlamentu angielskiego. Jak utrzymuje Pester Lloyd, Car pagnie, aby wojska rosyjskie wkroczyły do Konstancyopolu, jak niemieckie w roku 1870 do Paryża. Car nakazał jak najspieszniejsze uzbrojenie brzegów mórz Bałtyckiego i Czarnego, tudzież przyspieszenie poboru rekruta na rok 1878. Kroki te mają służyć za odpowiedź Anglii z powodu jej postawy.

Berlin 23 grudnia. Wiadomość przez Gasę Kryżową podana o oddaleniu posła niemieckiego w Hadze, bar. Canitza, polega na zmyśleniu.

Paryż 23 grudnia. Journal officiel ogłasza mianowanie hr. Saint Vallier postem w Berlinie, w miejsce margr. Gontant-Biron, którego dyplomacja została przyjęta.

Rzym 22 grudnia. Corriere d'Italia mówi: Rząd włoski, który naprzód otrzymał notę okólną Porty, popieszył zapewnić Portę, że lubo nie jest wprost interesowany w kwestyi wschodniej, jak inne mocarstwa, wszelako wzięwszy udział w konferencyi konstancyopolitańskiej i w protokole londyńskim, nie ośmiela w danej chwili udzielić usług swoich dobrem usposobieniem Porty.

Londyn 24 grudnia. Biuro Reuters donosi z Konstancyopolu o dniu 23 b. m.: Odpowiedź niemiecka na okólną notę turecką oświadcza, że Niemcy nie mogą wdać się; mimo tego jednak skłonności są do starania się o przywrócenie pokoju.

Petersburg 22 grudnia. Cesarz przybył tu dziś o godz. 10ej rano i powitany był na dworcu kolei przez członków rodziny cesarskiej, wszystkich członków Rady państwa i senatu, oraz wyższych urzędników i generałów. Niezliczone tłumy ludzi krążyły po ulicach, wydając okrzyki radości; na całej drodze z dworca kolei do pałacu cesarskiego mieszkańcy tworzyli szpaler, którym jechał Cesarz wśród niestających pełnych zapału okrzyków hurra! Obecni tu oficerowie gwardyi tworzyli eskortę przy pojeździe cesarskim. Wieszorem będzie iluminacya.

Belgrad 23 grudnia. Doniesienie urzędowe mówi, że armia Jaworu zdobyła okopaną przez Turków Kladnicę; Turcy cofnęli się napowrót na Nowy-Warosz.

Konstancyopol 23 grudnia. Dziś odczytano w kościołach greckich encyklikę patriarchy greckiego potwierdzoną przez Portę. Wzywa ona prawosławnych do zapisywania się do gwardyi, która nie będzie wysyłana na teatr wojny. Profesorowie wolni są od służenia w gwardyi. — Serbowie posuwający się w kierunku na Szarkie, zostali odparci.

Konstancyopol 23 grudnia. Biuro Havasa donosi: Od odrzucenia umotywowanego neutralności Niemiec, nie liczą tu już, jak się zdaje, na niczyje pośrednictwo.

Konstancyopol 24 grudnia. Obwieszczenie urzędowe wyzwało lub, aby z ufnością spoglądał w przyszłość, nie dawał ucha ale myślicy, który choćby wpływał na opinię publiczną przeciw rządowi.

Ateny 23 grudnia. Preliminarz budżetu na rok 1878 narazca 11 1/2 milionów na koszty uzbrojeń.

Table with exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and wheat. Columns include item names and prices.

Table with exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and wheat. Columns include item names and prices.

REDAKTOR ODPOWIEDZIALNY I WYDAWCA Antoni Klobukowski.

Z powodu świąt Bożego Narodzenia następnym numer Czasu wyjdzie we czwartek d. 27 grudnia wieczór.

Table with exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and wheat. Columns include item names and prices.

Table with exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and wheat. Columns include item names and prices.

Table with exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and wheat. Columns include item names and prices.

Table with exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and wheat. Columns include item names and prices.

Table with exchange rates for various currencies and commodities like gold, silver, and wheat. Columns include item names and prices.

KSIEGARNIA KATOLICKA
Dra Wład. Miłkowskiego w Krakowie,
otrzymała na skład główny i poleca:

Zasady wiary świętej rzymsko-katolickiej
w obrazkach, czyli
Katechizm obrazkowy (112 obrazków).

Na gwiazdkę:
Kalendarz Wiednia na rok 1878.
TREŚĆ: I. Żywot Piłusa IX. Pięćdziesiątka
włóscian do Rzymu. II. Rozbiór Polski.

Wieniec i Pszozółka
gazety polityczno-dla ludu
zawierają artykuły wstępne o sprawach kra-
jowych, wiadomości ze świata, rzeczy dro-
gożemnych i gospodarstwa wiejskiego.

OBWIESZCZENIE.
Nr. 1952. (8094-1-3)
Celem zabezpieczenia dostawy 10,577
metrów sześciennych szuru na konser-
wację drogi krajowej z Tarnowa do
Szczucina na rok 1878 potrzebnego,

Podziękowanie.
W imieniu ślubem małżeńskim połączonej
pary, składam serdeczne podziękowanie
Przewieleb. X. Kanonikowi Serwatorowi...

Człowiek w średnim wieku,
rzetelny, który może w
wielkim majątku zastąpić właściciela,
poszukuje miejsca od 1 stycznia 1878 r.

Ludwik Smolarski
obrońca w sprawach karnych,
mieszka w Krakowie przy ulicy Bato-
regó pod Nr. 93. (3124-1-3)

Rzadca ekonomiczny
posiadający kilkoletnią praktykę gospodar-
ską, życzy sobie objąć odpowiedzialną posadę
w Galicji od 1. Jana 1878 r., na ordyna-
rję lub stół, za odpowiednim wynagrodze-
niem.

Mieszkanie
na I. piętrze, składające się z 4ch pokoi,
kuchni, przedpokoju, drzwali, piwnicy i stry-
chu, jest do wynajęcia od 1 stycznia 1878
na Groblach pod L. 22.

Tylko za 5 zlr. 50 ct.
można dostać szczególnym wypadkiem cały
garnitur stołowy, mianowicie:
12 widelcy metalowych,
12 noży metalowych, czarne dobre trzonki,
12 dobrych moonych łyżek,
12 łyżeczek,
12 sztućców,

HANDEL WIN I HERBAT
Juliusza Groszego w Krakowie
poleca swój zawsze świeżo w najlepsze gatunki zaopatrzoney
Skład główny Herbat chińskich
i karawanowych rosyjskich.
Z powodu zaś naśladowania etykiet moich na Herbacie, mianowicie
marki ochronnej, która się na każdej paczce znajduje, podaje niniej-
szem w celu łatwego rozpoznania następujące handle w Galicji,
w których Herbatę moją się znajduje i gdzie takową po cenach ory-
ginalnych nabyć można: (2973-5-6)

Oprócz naszych dotychczasowych atmosferycznych motorów gazowych systemu Langen-Otto
wyrobiamy systemu
Otto nowy motor
o sile 1/2, 1, 2, 4, 6 i 8 koni.
Zaletą tego uprzywilej. motoru gazowego jest
prosta konstrukcja leżąca,
możliwość postawienia na piętach domów mieszkalnych, bezpie-
czeństwo, obojętne się dogadania, nader mała konsumpcja gazu.

Tylko
za 50 c. jako cenę
jednego losu oryginalnego
Tysiąc wygranych znacznej wartości,
mianowicie darów Jego Cesarzkiej Mości Cesarza, Najwyższej szlachty, Wysokiego duchowieństwa,
wygrane w złocie wartości 200, 50, 25, 10 dukatów i t. d.
Ciągnięcie nastąpi 30 grudnia 1877 r.
Ta przez c. k. ministerstwo skarbowe wyjątkowo dozwolona loterya na dochód gminy Amstetten,
poleca się usilnie wskutek znacznych wygranych.

KANTOR WYMIANY
Schellhammer & Schattera
w Wiedniu, Kärntnerstrasse Nr. 20.
Także do nabycia w Krakowie u Kurnatowskiego i Spół., w Bochni u A. F.
Pilli handel towarów miedzianych przy ulicy Różannej, w Podgórzu u D. Mandla w trakcie
hurtowej. (3706-11-12)

Vin de Bugeaud
Toni-Nutritif
Au Quinquina et au Cacao combinés
WINO ŚCIAGĄJĄCO-ODZYWCZE BUGEAUDA w połączeniu z CHININĄ I CACAO.
Zwracamy uwagę lekarzy, chorych i wszystkich osób pragnących zachować zdro-
wie za pomocą tego preparatu, który z powodu swych własności terapeutycznych
nazwany został: ŚCIAGĄJĄCO-ODZYWCZYM. Przygotowany na winie hiszpańskim
wybornego gatunku, przyjemnego smaku, nadaje się szczególnie dla powracają-
cych z choroby, dzieci wycieńczonych, kobiet delikatnych, starców osłabionych
wiekiem i niemocą, szczególnie działa pomyślnie w chorobach następujących:

Szybką i pewną pomoc znajdują
cierpiący na płuca!
jak: w gruźlicy, w rozpoczętej już w pierwszych początkach tejże, w chronicznym
nieżyłym płuc, wszelkiego rodzaju kaszlu, tudzież wszelkich wyniszczających cho-
robach, które często tworzą zwiastuny gruźlicy, jak zółta chłosta itd. następuje
przychodzący do zdrowia przez

Syrup wapienno-żelazisty
z podfosforanem wapna
aptekarska J. Herbabnego w Wiedniu
zbudany i polecany ogólnie przez słynnych lekarzy wiedeńskich.
Syrup wapienno-żelazisty jest wedle dotychczasowych doświadczeń
jedynym racjonalnym środkiem leczniczym w gruźlicy. Doprowadza do
ustroju cierpiących na gruźlicę fosforowej, wapiennej i żelazistej soli, której im brakuje,
pomaga tworzeniu się krwi, podnosi apetyt i czynność życiową ciała i wzmacnia przeto cały
organizm. Wskutek tego niema po krótkim używaniu syropu wapienno-żelazistego
nocne osłabienie siły, rozpuszczenie śluzu w płucach, kaszel i przez
całkowite osłabienie się wapiem w guzłach spowodowane zostaje tymże zwapnieniem (lecznieniem) a tym
sposobem ustaje cierpienie. Posiadać to wiele świadectw słynnych lekarzy i liczne po-
dziękowania.

Wielmożny Pan Julius Herbabny, aptekarz w Wiedniu.
Upraszam o przysłanie za zaliczką pocztową znów 3 flaszek Pańskiego doskona-
łego syropu wapienno-żelazistego. Skutek jest znamienity, apetyt się
wrócił, a siły przybywają.
Kuzura (w Węgrzech) 20 maja 1877 r.
Ferd. Stainer.
Wielmożny Pan J. Herbabny, aptekarz w Wiedniu.
Upraszam o przysłanie za zaliczką pocztową jeszcze dwóch flaszek Pańskiego doskona-
łego syropu wapienno-żelazistego. Skutek jest znamienity, apetyt się
wrócił, a siły przybywają.
Vinga (w hrabstwie Temeszwarskiem) 27 marca 1877 r.
Paweł Lukor, właściciel gruntu.
Dokładne objaśnienie dołączone jest do flaszki w broszurze Dr. Schweizera. Sy-
rup wapienno-żelazisty dobrze smakuje i łatwo się trawi; flaszka kosztuje 1 zlr. 25 ct.
pocztą 20 ct. więcej za opakowanie.
Upraszamy wyraźnie zająć syrop wapienno-żelazisty
Juliusza Herbabnego.
Cent. rozsyłkowy skład dla prowincji w Wiedniu apt. „zur Barmherzigkeit“
J. Herbabny, Neubau, Kaiserstrasse 90, Ecke der Neustiftgasse.
Główny skład dla Galicji: we Lwowie
Zygmunt Rucker apt. pod srebr. orłem.

C. k. nadworna i wylącz. uprzyw. Fabryka
J. L. Herrmanna w Wiedniu
poleca przy nadchodzących Świętach swoje
wyroby ze SREBBA chińskiego
Alpaki, platerowanej miedzi
(Argent Plaque) w wielkim wyborze
i uznanej jakości
po cenach fabrycznych
w swoim jedynym składzie na Galicję u p.
F. Szukiewicza
W KRAKOWIE,
Rynek główny Nr. 39, linia A-B.
Zamówienia listowne uskuteczniają się natychmiast.
Cenniki na żądanie bezpłatnie.
Fabryka zało-
żoną została
w roku 1819.
Fabryka zało-
żoną zosta-
ła w r. 1819.

NA KARNAWAŁ
mam zaszczyt polecić wielce Szanownym Damom (3041-3-12)
toalety wieczorne i balowe
wedle najwziewszych paryskich modeli.
Z wysokim szacunkiem PALLIARDI
salon mód damskich w Wiedniu I. Kärnthnerhof.

Zasłony przed plece,
narzędzia ogniowe i stępki na parasole
od najtańszego do najlepszego rodzaju,
świecące polerowane i galwan. brązowe
sprzedają
Aug. Kitschelt's Brben
c. k. nadworni dostawcy.
SKŁAD:
w Wiedniu,
I. Kärnthnerstrasse Nr. 46
(Heinrichshof).
FABRYKA:
w Wiedniu,
VIII. Laudongasse Nr. 36
Ilustrowane cenniki
darmo i oplatnie.
(2191-5-5)

Brillantina
nowo wynaleziony proszek do czyszczenia
wszelkich naczyń metalowych ze złota, sre-
bra, brązu, miedzi i żelaza, nadający tymże
przez potarcie połysk lustra — w paczkach
po 25, 15 i 9 cent.
Plasterki na odgniotki
braci Lentner w Tyrolu.
Tuzin w pudełkach po 60 c. Trzy sztuki 18 c.
Do nabycia w aptece p. Stockmara
Krakowie. (2893-5-10)

1878 CIĄNIENIE JUŻ
dnia 2go stycznia! 1878.
PROMESY
losy kredytowe losy m. Wiednia
Tylko zlr. 4/1 i stempel. Tylko 3/1 zlr. i stempel.
Oba razem tylko zlr. 6 1/2 i stempel.
Główna wygrana zlr. 400,000 Główna wygrana
Wszelkie rodzaje kraj- złotych i srebrnych
wych i zagranicznych monet
polecia na
podarki gwiazdkowe i noworoczne
Wechslergeschäft
der Administration des MERCUR Wien, Wolzelle Nr. 13.
Ch. Cohn. (3042-4-3)

„Pochodnie Nerona“
Siemiradzkiego
jeszcze przez Święta będą
w Salach Towarzyst. Przyjaciół
Sztuk Pięknych wystawione.
(3130-3-3)

Ceny fabryczne.
Jedynie za najlepszą uznaną
V. Wischlna
PASTE
kauczukowo-woskową
do zapuszczania
posadzek
tak trwałością jakoteż piętym
polyskiem wszelkie inne tego
rodzaju pasty przewyższając —
sprzedaje po cenach fabrycznych
handel pod firmą
Andrzej Schultz
w Krakowie.
Zamieszcowe obstatunki bezwzględnie
uskutecznią się. (3024-4-3)

Ceny fabryczne.
Bardzo ważne przy nad-
chodzących świętach.
Drożdże prasowane
z fabryki PP. Mautnera i Syna w Wie-
dniu, jedynie pewne w rozczyniu piekar-
skim i gorzelnianym, bo są o 50% silniej-
sze od wszelkich innych przychodzą
codziennie świeżo do Krakowa
wyłącznie do handlu Jana
Nagla przy głównym Ryнку.
Też handel poleca również świeży
transport doskonałej herbaty chi-
ńskiej od 2 do 5 zlr. za funt — i oprócz
w wszelkich świeżych towarach kolonialnych
także siłki i powidła prawdziwe
tureckie i wyborowe ogórki kiszzone.
Zamieszcowe zamówienia uskutecznią
się natychmiast. (2918-7-)

Liebig 4
Company's Fleisch-Extract
4 goldene
Medaillen.
Ehren-
Diplome.
Nur acht
wenn die Effektivität diese Fleisch-Extrakt
schon seit Jahren in allen Teilen der Welt
bekannt ist.
Do nabycia: w Krakowie u A. Stadieckiego, apt., Ju-
liusza Groszego i J. Wenta. (2498-24-24)

Predkie i pewne niszczenie
szczurów i myszy
przez Jego Cesarzką Mość Cesa-
rza Franciszka Józefa I.
wyjątkowym przywilejem
odznaczoną
trucizną na szczury,
która prawdziwą nabyć można:
w Krakowie u p. Mi-
kajaja Jawornickie-
go; we Lwowie u pp. Kon-
stantego Jakubskiego, Jakóba Beisera, Zy-
gmunta Ruckera i P. Mikolascha;
w Przemyślu u p. Kosłowskiego;
w Stanisławowie u p. Stecher i Sobanits;
w Tarnowie u pp. T. A. Wielogórskiego
i W. Müllnera i Spół. (1937-3-3)
Cena sztuki 50 centów.
Do dzisiejszego Nru dotę-
cza się dla Prenumeratorów
Galicji Zachodniej Prospekt na dzieło
p. t. „Złote Myśli“, mające wyjść na
pięćdziesięcioletni jubileusz literacki
J. I. K. aszowskiego.